

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15. januar 2013. god.
Br. ref.: RK339/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI81/12

Podnosioci

Hazër Susuri i Baki Hoxha

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosova Pkl. br. 88/2012 od 18. juna
2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su g. Hazër Susuri i g. Baki Hoxha sa prebivalištem u Prizrenu.

Osporena odluka

2. Rešenje Vrhovnog suda Pkl. br. 88/2012 od 18. juna 2012. god.

Pravni osnov

3. Član 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovi 20, 22.7. i 22.8 .Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon), i pravilo 56.2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar se odnosi na pravo podnosilaca kao subsidijarnih tužilaca u korišćenju vanrednih pravnih sredstava, odnosno zahteva za zaštitu zakonitosti.

Postupak pred sudom

5. Dana 5. septembra 2012. god., podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. oktobra 2012. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI-81/12, imenovao sudiju Artu Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana je predsednik odlukom br. KSH. KI-81/12, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), mr sc. Kadri Kryeziu i prof. dr Enver Hasani.
7. Dana 1. novembra 2012. god., podnosioci su obavešteni u vezi sa registracijom zahteva. Istog dana su obavešteni Opštinski sud u Gnjilanu i Vrhovni sud Republike Kosovo.
8. Veće za razmatranje je 6. decembra 2012. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica kao što su podneti od strane podnosilaca

9. Dana 29. novembra 2011. god, Opštinski sud u Gnjilanu je rešenjem Ka. br. 111/2010 u preliminarnom postupku odbio optužnicu subsidijarnih tužilaca (podnosilaca), kojom se navodi da je optuženi X (sada sudija Vrhovnog suda) izvršio krivično delo protivzakonitog donošenja sudskih odluka, vršeći tako kršenje člana 346. Krivičnog zakonika Kosova, zato što je krivični postupak obustavljen sa obrazloženjem da nema dovoljno dokaza da podrži osnovanu sumnju za izvršenje krivičnog dela od strane optuženog.
10. Dana 19. januara 2012. god., krivično veće Opštinskog suda u Gnjilanu je odbilo kao neosnovanu žalbu podnosilaca i konstatovalo da nije bilo dovoljno dokaza koji podržavaju osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično delo, protivzakonito donošenje sudskih odluka iz člana 346. KZK, i da je sudija za potvrđivanje preliminarnog postupka s pravom odbio optužnicu subsidijarnih tužilaca (podnosilaca).
11. Dana 18. juna 2012. god., Vrhovni sud Kosova je rešenjem Pkl. br. 88/2010, odbio kao nedozvoljen zahtev za zakonitost podnetog od strane podnosilaca, i *inter alia* odredio:

“... je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane neovlašćenog lica, dakle od strane subsidijarnih tužilaca koji uživaju ista prava kao i državni tužilac, osim onih koja pripadaju javnom tužiocu kao ograničenu vlasti (član 65. § 1. PZKPK). Stoga i pravo na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti isključivo pripada javnom

tužiocu Kosova, ali ne i subsidijarnim tužiocima, i zbog ovog razloga zahtev kao takav je nedozvoljen i odbija se, zato što je podnet od strane neovlašćene osobe”.

“Na zahtev za zaštitu zakonitosti osuđenog je odgovorio javni tužilac Kosova podneskom KMLP. II. br. 91 /12 od 12.6.2012. god. sa predlogom da se zahtev za zaštitu zakonitosti odbije kao neprihvatljiv, jer je podnet od starne neovlašćenog lica”.

Navodi podnosioca zahteva

12. Podnosioci zahtevaju od Suda:

- a) Da njihov zahtev proglasi prihvatljivim;
- b) Da proglasi nevažećim, neustavnim rešenje Vrhovnog suda Pkl. br. 88/2010 od 18. juna 2012. god., jer je u suprotnosti sa članom 32. [Pravo na pravna sredstva] Ustava, uskraćujući pravo podnosiocima na pravna sredstva, odnosno uskraćivanje prava na korišćenje vanrednih pravnih sredstava, zahtevu za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Opštinskog suda u Gnjilanu KA. br. 111/2010 od 29. novembra 2011. god., kao i u suprotnosti sa članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, zato što podnosiocima nije dozvoljeno pravo na korišćenje vanrednih pravnih sredstava koje podnosioci u svojstvu subsidijarnih tužilaca uživaju u slučajevima kada javni tužilac ne pokrene krivično gonjenje;
- c) Da se dozvoli kao legitiman i ustavan zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane podnosioca protiv rešenja Opštinskog suda u Gnjilanu KA. br. 111/2010 od 29. novembra 2011. god.;
- d) Podnosilac zahteva je takođe naglasio:

„...na osnovu pravila 63. (5) Poslovnika o radu, Vrhovni sud u Prištini je dužan da dostavi informacije Ustavnom sudu o preduzetim merama u vezi sa sprovođenjem presude Ustavnog suda.“

13. Konačno, podnosioci navode da na osnovu člana 65.1. Zakonika o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK) kao subsidijarni tužioci, uživaju ista prava koja uživa i javni tužilac za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti. Podnosioci, takođe navode da član 452.1. ZKPK određuje javnog tužioca kao subjekt za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti, međutim u ovom slučaju funkcije javnog tužioca su se prenele *ex lege* na podnosioca, zato što je javni tužilac odustao od krivičnog gonjenja, i da za vreme postupka subsidijarne tužbe nije pokrenuo krivično gonjenje.

Relevantne zakonske odredbe

14. Član 65. ZKPK određuje:

“(1) Subsidijarni tužilac ima ista prava kao i javni tužilac, osim onih koja pripadaju javnom tužiocu kao nosiocu jave funkcije”.

“(2) U postupku koji se vodi na zahtev subsidijarnog tužioca ima pravo da do završetka pretresa sam preduzme gonjenje i podrži optužnicu”.

15. Član 443. stav 1. ZKPK određuje:

“(1) Zahtev za ponavljanje krivičnog postupka mogu da podnesu stranke i branilac. Posle smrti osuđenog lica, ponavljanje postupka može da zahteva Javni

tužilac, bračni drug, vanbračni drug, neposredni krani srodnik po vertikalnoj liniji prvog stepena, usvojitelj, usvojenik, brat, sestra i hranitelj osuđenog lica”.

16. Član 452. stav 1. ZKPK određuje:

(1) Zahtev za zaštitu zakonitosti mogu da podnesu Javni tužilac Kosova, okrivljeni ili njegov /njen branilac. U slučaju smrti okrivljenog, takav zahtev u korist okrivljenog mogu da podnesu lica iz poslednje rečenice člana 443. stav 1”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

17. Kako bi sudio po zahtevu podnosioca, Sud prvo treba da razmotri da li su ispunjeni svi kriterijumi za prihvatljivost koji su određeni Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.

18. Član 113.7. Ustava određuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prav i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli svo pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

19. U ovom slučaju, Sud primećuje da su podnosioci uložili žalbu i zahtev za zaštitu zakonitosti u dva stepena redovnog pravosuđa, odnosno u Opštinskom sudu u Gnjilanu i u Krivičnom veću istog, kao i Vrhovnom sudu i shodno tome, oni su iscrpeli svo pravna sredstva u skladu sa članom 113.7. Ustava.

20. Na osnovu spisa zahteva, Sud primećuje da su zaključci Vrhovnog suda jasni i da postoji logična veza između pravne osnove i datog obrazloženja, što govori da odluka Vrhovnog suda nije nepravedno ili proizvoljno karakterizovana.

21. U ovom slučaju, Sud primećuje da je Vrhovni sud između ostalog uzeo u obzir i predlog javnog tužioca da zahtev za zaštitu zakonitosti podnetog od strane podnosioca u svojstvu subsidijarnih tužilaca, treba da se odbije kao nedozvoljen, zato što je podnet od strane neovlašćenih lica.

22. Sud podseća podnosiocce da dotične odredbe ZKPK, u stvari dozvoljavaju diskreciju javnom tužiocu i Vrhovnom sudu da zaključe onako kako su zaključili u ovom slučaju.

23. Sud, takođe podseća podnosiocce da ima ustavnu obavezu da poštuje princip podele vlasti, nezavisnost državnih organa vlasti zagarantovanih Ustavom i kontrole ravnoteže među njima, jer bi inače drugačije delovanje bilo u suprotnosti sa navedenim principom i, shodno tome, protivustavno.

24. Sud je na sličan način zaključio 12. decembra 2011. god. u rešenju za neprihvatljivost u slučaju KI-92/11, podnosilac Muhamet Bucaliu – ocena ustavnosti obaveštenja državnog tužioca KMLC. br. 37/11, od 2. juna 2011. god.

25. U vezi sa ovim, podnosioci nisu zasnovali svoje navode, objašnjavajući kako i zašto je izvršeno neko kršenje, ili pružajući dokaz kako bi se utvrdilo da je izvršeno kršenje nekog prava zagarantovanog Ustavom.

26. Ustavni sud nije sud koji pronalazi činjenice, i u ovom slučaju naglašava da konstatacija činjeničnog stanja, potpunog i ispravnog, je potpuna nadležnost redovnih sudova i njegova uloga je samo da obezbedi usaglašenost sa pravima zagarantovanim Ustavom i ostalim zakonskim instrumentima. Stoga, ne može da deluje kao "sud četvrtog stepena", (*vidi mutatis mutandis, odnosno, Akdivar protiv Turske, 16. septembra 1996. god., R. J. D, 1996-IV, stav 65. Vidi, takođe i rešenje o neprihvatljivosti u slučaju*

br. KI-86/11 – podnosilac zahteva Milaim Berisha – zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 20/09, od 1.3.2011. god. donetog od strane Suda 5. aprila 2012. god.).

27. Štaviše, zahtev ne pokazuje da je Vrhovni sud delovao na proizvoljan ili nepravedan način. Nije dužnost Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica sa ocenama redovnih sudova, kao opšte pravilo, to je dužnost tih sudova da ocene dokaze koje imaju pred sobom. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci u redovnim sudovima u svojoj celini bili pravični, uključujući i način na koji su doneti ti dokazi (vidi presudu ESLJP, zahtev br. 13071/87, Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, stav 3, od 10. jula 1991. god.).
28. Činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu sa rezultatom slučaja ne može da im služi kao pravo da pokrenu argumentovani zahtev za kršenje člana 32. [Pravo na pravna sredstva] i člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava (vidi mutatis mutandis presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, Meztotur Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god.).
29. U ovim okolnostima, podnosioci nisu zasnovali dokazima svoje navode, a ni kršenje člana 32. [Pravo na pravna sredstva] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, zato što predstavljene činjenice ni na jedan način ne ukazuju da su im redovni sudovi tri stepena negirali prava zagarantovana Zakonom.
30. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se odbije kao neprihvatljiv u skladu sa pravilom 36. Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20. Zakona, kao i u saglasnosti sa pravilom 36. stavom 1. tačkom c. Poslovnika o radu, dana 6. decembra 2012. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani